

общини, които ся възмущавали противъ феодалнитъ владѣтели. Обикновенно, политиката на кралетъ ся съобразявала съ най близкитъ искания на обстоятелствата; нимъ ся искало да спечалтъ колкото е възможно по-голъма властъ, а за това е трѣбвало да издържатъ на свои разноски такава войска, която не би зависела отъ произволтъ на феодалитъ; за издържане на войската необходими били пари, и къмъ пари, именно, сж ся стремили още отъ нѣрвитъ времена всичкитъ мисли на французскитъ крале. Случвало имъ ся по нѣкога, че продавали на нѣкой градъ лгота, (която давала на градската община право за самоуправление и независимостъ отъ феодалния владѣтель), послѣ това, владѣтельтъ вносилъ по голъма сума, и тогава лготата немедленно е унищожавали, за голъмо удивление на добродушнитъ граждани. Филиппъ IV красивий изгорилъ Тамплиеритъ за това единствено, за да конфискува имѣнията имъ; сжщия този Филиппъ по нѣколко пжти въ годината прѣправялъ монетитъ, смѣсвалъ ги съ мѣдъ, и отъ тѣзи операции извличалъ значителни ползи за кралската хазна. Продължителнитъ войни съ Англия, които раззорили и двѣтъ страни и подхвърлили политическата самостоятелностъ на Франция въ голъма опасностъ, съдѣйствувале за укрѣпленieto на кралската властъ. Събранието на господарстсеннитъ чинове предоставило на Карлъ VII право, да зима изъ кралството ежегодно, определенъ данѣкъ, който ся предназначавалъ за издържане на постоянна и правилно организованна